

ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԵՐԵՒՈՅԹ ՄԸ

Հ - Ի ԿՈՐՈՒՏԾ

իր «կամսարականները» զրքին մէջ Հ. Սահակ Կողեան կամսարականաց և Արշարունկաց միենայն նախարարութիւնը ըլլալլ փաստելու միջոցին՝ հաւանական կը գտնէ թէ Արշարունի տոհմանունը Արշաւիր կամսարակոնէ մը յառաջ եկած ըլլույտ է. սակայն կը խռուափի ոչդ լեռուական երեսյթը փաստելէ և պատշաճօրէն օգտագործելէ, քանի որ Հնուպշման կը զրէ եղեր թէ «Արշաւիր անունէն հարկ էր որ Արշաւրունիք ածանցուէր»: Ներուի, սակայն, դիտել տալ թէ երրեմն օտարները կամ հիները չափազանց կը ճնշեն ներկայի հայ միտքը, կաշկանդելով զայն: Այսուո՞ւ փոքրիկ ուսումնասիրութիւնն մը հայերէնի վրայ՝ զիւրաւ պիտի կրնայ ցուցնել թէ ինչպէս կիսամայն ւը նոյնպէս և բազամայն ւը կամ վը անհետացած է հայ բառերէն, համաձայն հնչաբանական Խընայութեան ընդհանուր օրէնքին:

Կիսամայն ւ-ի կրուտս. — Ճիւռ՝ ճիռ, ճիւզ՝ ճիզ: Գաւառաերէնի մէջ կայ նաև արբեւն, արին, ալիւր, ալիր, ազրիւր, ազրիր: (Թէկազրիչ է նուի իւ-ի լման կորուստը, զիւռ՝ զմնել, սփիւռ՝ սփուել:)

Բարձամայն ւ-ի կրուտս. — Ցր(ի)ւռ՝ ցրըլ, կաւիճ՝ գաճ, գեւզ՝ զեղ, զեւ՝ զի(ք), տեւ կամ տիւ՝ տի, թեւ՝ թի, ամսութ՝ ամաչել (աւ = օ), ազաւթ՝ ազաչել: ծանոթ՝ ճանաչել: Դիտելի են նաև խաւիծ, խայծ-խոծ-հաց (արար. խալլյա), կաւառ, կորի, տաւիզ՝ տազ, բաւիզ՝ բակ, տւելի՝ ա՛լ, կաւշի՝ կաշի (պրակ-ժիշշ). աւզակ (օջակ)՝ ազխ, կաւիճ՝ կազճին, յօս(ել)՝ հատ(անել): Գաւառաերէնի մէջ՝ թաւալել՝ թալել: Խօսելու միջոցին ալ յաճախ կը լսուի և մեծամասամբ» փոխանակ մեծամասմբ-ի: Նաև՝ հաւասարակ = հաւսարակ = հասարակ:

Վ-ի կրուտսը. — ւ-էն տւելի թաւ եղող վ-ն ալ ենթակայ է կորուստի. բոփհրել բոհրել: իսկ այն սողունը զոր ետրբերդցին «կործուծ»: Կողի = կով+ոզ(ի), (ոսոզ, ողոզ, հմմա, լատին ազա = ջուր):

Անշուշտ հայերէնի մանրակրկիւտ քըն-

նութիւնն մը պիտի կրնայ աւելի շատ օրինակներ երեւան հանել: Այսօքանն ալ բաւէ ցուցնելու համար թէ Արշաւուիր-էն կրնայ ածանցուիլ Արշաւուիրնի, արդարացնելով չ. Սահակ Կողեանի կարծիքը, և փաստի փոխարկելով իր հաւանական համարածը: Փելուր կ. Պ. ՔՄՌՏԱՇ

ՎԻՃԱԿԱԳՐԱԿԱՆ

ՀՐԵԱՅ ԲՆԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ԱՇՈՒՄԸ
ՊԱՇԵՍԻՆԻ ՄԷԶ

1895-ին Հռելից թիւն եւ եռուաղեմի միշ 28,112: Ամբողյ Պազեսինի 1910-ին ունել 55,000 ներայ բնակչութիւն: Պատերազմի սկիզբը այս թիւր բանձագած էր 90,000-ի, որտեղ 45,000-ը միայն եռուաղեմի մէջ: Պատերազմի նետեամբն Հռելից թիւր իւսաւ 60,000-ի, որ զինապարտէն ետք, 1920-ին, բանձագած 66,571-ի, այսինքն՝ մօսուռուսկա Պազեսինի բնակչութ բնակչութեամբն (673,193) մէկ տասնեռութիւն:

1922 Հոկտեմբրի 23-ի պատօնական մատղանամունքի նախանայն Հռելից թիւն էր 83,554, այսինքն՝ բնինուուր բնակչութեամբ (757,182) 11 %, որ կը բանմանք նետեամ կերպով:

Եռուաղեմ	33,731	ներայ	62,578	բնին.	Վեց
Խամսան	20,152	>	47,709	>	>
Հայքան	6,230	>	24,634	>	>
Տիքերիս	4,427	>	6,950	>	>
Սամեղ	2,986	>	8,761	>	>
Քերոսի	430	>	16,577	>	>
Ռեիս Տաղաներ	426	>	97,188	>	>
Գիւղեր	15,172	>	492,865	>	>
	83,554	>	757,182	>	>

Հռելիցի արգելա 1922-ին զերե մէկ չշրջադիմ էին բնակչութեամբ և երեւ հարիւրազ զիւղեալ բնակչութեամբ:

Այս բառեամբն ազին ահաւասիկ ներզադիր և արտապարփի պատկեր:

Ներզադը	Արզադը	Առաւելուր
23 Հոկ. 16 31 Գեկ. 1922	1,622	277
1923	7,421	3,466
1924	12,856	2,037
1925	33,801	2,151
1926	13,910	7,365
	69,610	15,296
		54,314

Ինչպէս այս պատկերն է երեւան առաւելուրի ներզադը եղած է 1924 և 1925 տարիներն: 1926 տարու արտապարփի օրաւար հասաներ կը սարտակի ցարդ:

1926-ի Մայիսի վերջը Պատեմին տեղ 891,236 բնակիչ, որտե՛ 154,025-ը նեխայ (17 ու մօսուլուսպէօ), Հռելից բնին անումը զիհաւուրաց զգալի է Թէլ-Ավիվի (Նոր Յապադ), Հայքայի և Երուաղէմի մէջ՝ բանիտեսեալ պատկերին.

Երուաղէմ	48,000	Նեխայ
Խամա և Թէլ-Ավիվ	50,000	>
Թէլ-Ավիվի արուածանք	4,000	>
Հայքա	15,000	>
Տիբեթոս	7,000	>
Ամմելդ	3,000	>
Քերոն	500	>
Դիրիշ Խազանին	500	>
Երկրագործական զաղութեար	26,000	>
Համազուման	154,000	>

Այս թիւերուն համեմատերեամբ ներկայի բնինանու բնակչութեամբ է.

Երուաղէմ	77,000	մօսուլուսպէօ
Խամա	82,000	>
Հայքա	33,000	>
Տիբեթոս	10,000	>

Աւելցնենք թէ զինապարտէն ասդին Հռելից ներզադ-րի անումը կեղրենացած է զինապարտ Հայքայի ու Երեւանի հաւասար մէջ։ Առաջինը զերէ անբոլց ու Երեւանին եւկու եւրու մաս զնուած են Հայքաներն։ Առաջ ամբողջութիւնը կը ներկայացնէ 50 միունիւր եւկայի և 8 միունիւր այս առածուրիւն մը։ Խցագէ վերէ տեսնեացաւ, 1926-ին Հռելից ներզադ-րի թիւը եղած է 13,910 ու արտապրիմը՝ 7,365։ Այս թիւ քիզա աւելի բարձրանու երէ այս կամ այս զամանակու Պատեմինց ներանալ ցանկացող նորեկներ շարջարակին դուրս ելլեւ։

1927 Փետրարին եղած է 220 ներզադը և 329 արտապրի (282 նեխայ), Խամին 265 ներզադը և 734 արտապրի (649 նեխայ)։ Ապրիլին ներզադրութեար թիւ (մեծամասնութիւնը նեխայ) եղած է 390 (101 Բայրութէ, 78 Խուսանամէն, 38 Միջոցեան, 44 Պատեմանէն, 34 Առամանան, 20 Միացեալ Խանակներն), եւարն։

1926 Հմիտինքի 1-ին Պատեմին մաս են 3,097 անն։ Կը հաւասարի թէ ներզադրութեար 72 ու ամերի երեսաւաղնեն են, 27, 9 շամասնացած կիներ, 60 ու զարձաւուններ։

(Քաղուած՝ Palestine and Near East, Turist Number, 1927):

ՆՇԻԱՐՔ ՆԱԽՆԵԱՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ա. ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՍՈՐԻԱՑ

ՎԵՇԱՍԱՆ ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ ՎԱՍՆ ՆԻԿՈՄԻԴԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ

Ալթերորդ. ՎԱՍՆ ՆԻԿՈՄԻԴԵԱՅ(1) ՔԱՂԱՔԻ
ԵՒ ԸՆԿԵՐԱՑ ԻԻՐՈՅ. Ալթերուսներորդ(2)

Կորեան Տէր(3) նաւք անթիւք, զի հազին վախճանն կամքդ քո։ Ի սակաւ ակնարիել հայեցաւածոց քոց, ծով և ցամաք տաղնապիցան։ Շարժեցաւ ցամաք ըստ ոչ սովոր։ Փախսեաւ ծով ըստ ոչ ընուշթեան։ Անկաւ քաղաքն ոչ ի կամս իւր եղեւ ամենայն ի կամաց քոց։ Ազականեաց հրաման քո զերեսն զոր դարձարեաց ուր քո։ Ալրով զարգարեցին չնորհքրդ քո, զատաւատանաւ եղծ սուռցութիւն քո։ Յան մտին նոքա յերկիր, միա-

ժազո՞վ մտին ի զժոխու։ Մի մի մտին յարածու, միաճանապարհ(4) ելին ի նմանէ։ Հանապազաւր ծնաւ զնոսա, ի միում ժամու վարեաց զնոսա։ Զամիսս մըտին յարածու, յական փաւփաթեց(5) ելին ի նմանէ։ Զարգարեաց զնոսա հասակաւք, բաշխեաց նոցա կերպարանս։ Կործանեաց բարկութիւն զհասակս նոցու։ Ապականեաց ման զնկարս նոցու։ Պէսպէս նմանաթեամբ զարդարեցան երեսքն որ կործան անդ։ Հաստիչն որոշեաց զգէմսն, մահ հասարակեաց զկերպարանս(6)։ Ի կազմեն իւրեանց որոշմունք, եւ յապականելն հաւասարութիւնք։ Ջաւերինուածէ կազմութիւն, եւ շփոթ եւ եղծուած ապականու-

(1) Օր, որէ առանց յ։

(2) Թէ զինչ նշանակէ յուելուածդ Արքուսաներու անյան է ինձ։

(3) Առպէս ի վեր անդր, էջ 349, Խամ. 7, 8, 9. առաջուն, Անառած, Եթուս, Քրիստո, Տէր, Սուսր, և նորմէն նոցին յօթինակին ամենայն ուրիշ համառօսազիւն են, իսկ թիւն յանդեալ բառք յանափ համառօսութեամբ, բայց ի սեղիս տեղին նուռ առանց համառօսութեամբ գրեալ են։

(4) Պակասէ ի բառզիրա։

(5) Բայ ցար ամձանօր, թերեւս վրիզակ զշի, փիսանակ բարպարիւ։

(6) Բառաւ «կարծանեաց ...» մինչեւ ցրաս «զկերպարան» յանելեալ են ձեռամբ ուղղչին ի սարին լուսանց իշին։